

[Lars P. Jensen.]

problemet mærkevarer end det ærede medlem, er ikke ensbetydende med, at jeg har misforstået det. Det ærede medlem har, hvad der fremgik af hans udtalelser, den indstilling, at når en mærkevares pris bliver anmeldt, som det skete i radiobranchen, så skal priskontrollen gokende den uden at skele til avancen. Denne opfattelse deler jeg ikke, og jeg sagde udtrykkeligt, at jo flere mærkevarer der kommer, des mere alvorligt bliver problemet.

Det ærede medlem hr. Weikop talte om Kooperationen og om, at den havde ens udsalgspriser i udsalgene i København. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem hentydede til, hvilke forretningsgrene det var, men uanset hvilke forretningsgrene det er, må jeg dertil sige, at der i enhver forretningsgren indenfor Kooperationen er en forbrugerkontrol, så der sker ikke noget misbrug, selvom prisen er ens i alle forretninger.

Det ærede medlem hr. Weikop nævnte som, jeg havde nær sagt, en medicin, man kunne bruge, som kunne helbrede alt, at blot man fik friere importforhold, så ville man bringe priserne ned, det vil altså sige, når liberaliseringen var ført til bunds eller noget i den retning — sådan opfattede jeg det ærede medlems udtalelse. Men når man erkender, at der ligger et prisproblem, et avanceproblem, et omkostningsproblem, som en eventuel liberalisering kan bringe ud af verden, og når man samtidig erkender, at man under de givne forhold ikke kan liberalisere til de 100 pct., så må man også erkende, at det problem må løses ad anden vej og ved andre indgreb.

Med hensyn til det materiale, der kom ud af den undersøgelse, der fandt sted den 1. maj, spurgte det ærede medlem, hvem jeg mente med „vi“. Materialet har jo været tilgængeligt for alle, men jeg har det indtryk, at det kun er ganske få, der har sat sig ind i hele materialet, de fleste har kun læst de resumeer, der har været fremme i bladene. Derfor mente jeg, det var rigtigt, om alle medlemmer i udvalget fik lejlighed til at sætte sig ind i hele dette materiale til bunds.

Anker Lau: Må jeg begynde med at forsøge på at klare det ærede medlem hr. Lars P. Jensen begreber om mærkevarerne og radiobranchens forhold. En mærkevare er jo en vare, for hvilken fabrikanten bestemmer prisen både fra fabrik og en gros og en detail. Hvis der kun var tale om en enkelt fabrik og det var sådan, at disse priser skulle holdes, så ville der ingen uenighed

være mellem det ærede medlem og mig, men her drejer det sig om en 17—18, måske nogle og tyve radiofabrikker, der hver for sig laver deres mærkevarer, deres specielle radioer. Der er hård konkurrence mellem fabrikerne indbyrdes, og detailhandlerne, som forhandler disse apparater, handler med alle mulige forskellige slags mærker og er fuldkommen frit stillet med hensyn til, hvilke mærker de vil føre; det er oven i købet sådan indenfor denne branche, at prisen for de gamle radioer, som altid tages i bytte, også er fri. Der er med andre ord så megen konkurrence på dette område, som man overhovedet kan forlange, der er en varerigelighed, der gav sig udslag i den konkurrencekamp sidste år, som gav genlyd i det meste af pressen. Når forholdene er sådan indenfor en branche, kan jeg ikke se, at priskontrolrådet med den formulering, prisloven har, har noget at gøre dèr, og det bør heller ikke have det. Men jeg håber som sagt, at vi i udvalget vil kunne drøfte spørgsmålet endnu en gang, og håber på ministerens velvilje til en forhandling, der kan klare disse begreber.

Iøvrigt vil jeg beklage den højtærede handelsministers, jeg ved ikke om man skal kalde det mangel på humør i dag. Naturligvis er hele situationen, som den foreligger, alvorlig på en lang række områder, det er der ingen af os der vil nægte, men man skal ikke afmale noget sortere, end det er, og man skal heller ikke give det udseende af, at man evner mere, end man faktisk gør. Af den højtærede ministers tale, af pressen og meget andet må befolkningen få det indtryk, at vi virkelig evner at forhindre priserne i at stige, bare vi laver en tilstrækkelig streng prislov, men det er jo slet ikke tilfældet. Det eneste, vi evner, er at begrænse de producerendes og handlendes avancer. Det kan man gøre, og i den udstrækning, det skønnes samfundsgavnligt, må man tage sin stilling for eller imod, men andet evner vi faktisk ikke, og jeg synes, at det er forkert at give befolkningen et andet indtryk. Selvom det måske ikke er gjort med hensigt, får befolkningen det indtryk af sådanne taler og sådanne artikler, som i den senere tid har stået i en række af vore blade.

Jeg tror, der kan være noget godt i det, ministeren sagde — hvor meget ministeren lagde i det, ved jeg ikke, men der faldt en udtalelse om, at vi måtte se udviklingen an. Jeg tror, det er noget af det bedste, vi kan gøre for tiden. Jeg har en fornemmelse af, at det dog vist i høj grad er tvivlsomt, hvorvidt den voldsomme prisstigning, som har ramt landet udefra, er holdbar. Hvis det viser sig indenfor en rimelig tid, at det ikke